

[Inger-Lise Bech Hansen.]

så den ene periode gå lige over i den anden periode uden ophold imellem? Går husmoderen og skranter, er hun dårligt hjulpet ved at skulle vente 4-8 dage på at få hjælp igen. Endvidere: får hun så den samme hjælp eller en anden? For børnenes skyld vil det være bedst med den samme; de små har ikke altid let ved at tilpasse sig nye mennesker.

Løvforslaget indfører et nyt begreb, børnemedhjælpere; det lyder meget besnærende og kan også siges at være det. Det er jo godt, at moderen eller faderen ikke skal blive hjemme fra deres arbejde for at passe de syge børn. Er 4 dage ikke for lidt? Hvem kan klare sig over en generalforkølelse på 4 dage? Vil det ikke medføre, at lægerne alligevel bliver overbebyrdet med arbejde, eller at børnene kommer for tidligt i vuggestuer og børnehaver? Og hvordan bærer man sig ad med at få en børnemedhjælper? Ringer man bare til kommunekontoret og siger: jeg skal bruge en børnemedhjælper?

Der er nok for udvalget at overveje, ja, at tygge grundigt på, for forslaget indeholder forskellige uklarheder. Tænker man sig, at de nuværende husmoderafløserne skal have dette nye arbejdsfelt ind under sig, og hvor stor en udvidelse af staben vil det medføre? Af bemærkningerne synes det at fremgå, at det skal falde ind under husmoderafløserens område. Eller tænker man sig en særlig stab af børnemedhjælpere?

Indførelse af børnemedhjælpere er ikke obligatorisk for kommunen, fremgår det af § 1, men hvis disse børnemedhjælpere indføres, synes de med hensyn til indkaldelse at have en særlig fortrinnsstilling for husmoderafløserne, idet der jo ikke kræves rekvisition, jfr. § 3, stk. 1, 2. punktum. Hvad er overhovedet kriteriet for ydelsen af denne arbejdskraft så kostbare hjælp, når der ikke kræves rekvisition? Og har man i øvrigt overvejet, at behovet for børnemedhjælpere vil blive overordentlig stærkt svingende? En meget stor del af børns sygedage falder inden for epidemiperioder, hvor alle børn er syge på én gang. Hvis ikke der da findes en reservestab af børnemedhjælpere, går systemet i stykker, netop når der er brug for det, og hvis børnemedhjælperne er de samme eller delvis de samme personer som husmoderafløserne, sprænges både børnemedhjælper-

systemet og husmoderafløsningen under en skoldkoppe- eller mæslingeepidemi.

Jeg synes, at tanken om børnemedhjælperen er overordentlig sympatisk. Tænk, hvilke bekymringer en far og mor skånes for, når de ved deres syge barn i gode hænder. Men ordningen byder rigtignok på meget store organisatoriske problemer, som ikke synes at være tilstrækkeligt overvejet i forslaget. Så jeg gentager: der er nok for udvalget at tygge grundigt på.

Til sidst vil jeg bede ministeren nøje overveje, om familien, der i indtægt ligger lige over sygekassegrænsen, ikke betaler for meget for denne hjælp. De betaler jo deres skat efter indkomsten; hvorfor skal de så også betale en væsentlig højere afgift for husmoderhjælpen? Det skulle jo ikke gerne være sådan, at disse familier ikke har råd til en børnemedhjælper til deres syge børn.

Ministeren for familiens anliggender (Camilla Larsen-Ledet): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for den positive modtagelse af selve lovforslaget.

Fru Viola Nørlev startede med at spørge, hvad man forstod ved en børnemedhjælper. Hun ville også gerne vide noget om, hvordan man skulle aflønne en sådan, og omtrent de samme spørgsmål er stillet af de andre ordførere. Jeg må straks bekende, at ved en børnemedhjælper forstår man i hvert fald her i første omgang det samme som en husmoderafløser. Jeg havde i og for sig håbet, at man kunne have fået en ordning noget lignende den, som fru Hanne Reintoft omtalte, ind i husmoderafløserordningen, men måtte opgive det igen, fordi vi jo i dag mangler så overordentlig mange netop pædagoger og barneplejersker i selve institutionsarbejdet; jeg fandt derfor ikke, at tiden var inde dertil. Når jeg alligevel fastholdt ordet børnemedhjælper, er det, fordi vi nu kommer til at operere med for det første børnemedhjælperne, for det andet husmoderafløserne og for det tredje hjemmehjælperne, og det kunne jo være, at man skulle spalte uddannelsen op, således at nogle medhjælpere blev børnemedhjælpere og husmoderafløserne og andre blev husmoderafløserne og hjemmehjælperne. Det er bl. a. det, der er årsag til, at jeg har delt det op i disse to grupper.

Jeg forstod på fru Viola Nørlev, at hun